

Гьокчѐ су – Сл., обработваема земя край Сливен. По турска тапия от 1872 г., неуст.

Гьокчѹн – Г.Ч., ЮЗ 2, стрѹмно (ВИП).

гьол – Домуз ~, Есирлийски ~, Карамански ~, Под ~, Под Олу ~, Станчев ~, Узун ~, Улан ~, Улу ~.

Гьѡла – 1. Бл., 3, голямо блато, сега пресушено, обработваема земя. ДИ: *Есерлийски гьол, Блатото*; 2. Кер., Ю 3,5, някогашно блато в равнина, по-късно отводнено. ДИ: *Керменско блато*; 3. Б., ЮЗ 4,5, сред гора (ГХХ); 4. Зай., ЮЗ 0,6.

Гьолджѡка – 1. Б., С 5, ниви, равно, храсти; 2. Г.Ч. СИ 4, равно, ниви; 3. Стр., СЗ 1; 4. Чок., равно, мочурливи места, сега повечето са обработваеми земи.

Гьолджѡк вода – Стр., равно (ВИП).

гьолджѹк – в местното тълкуване: ‘малко блато’. – Даг ~, Канлѐ ~, Карѡ ~, Кортѹ ~, Кърчан ~, Гьолдѡжѹ ~, Кюпрѹ ~, Шар ~.

Гьолджѹка – Сл., 3 3,5, голяма мочурлива поляна.

Гьолджѹк дюзѹ – 1. Б., 3 4, ливада, пасища (ГХХ); 2. Б.п., СИ 2,5 (ГХХ); Гр., 32, мочурливи ливади (ГХХ), в миналото – блатисти местности.

Гьѡл ерѹ – Сред., 1,6.

гьѡлче – в местното тълкуване: ‘малко блато’. – Домѹс ~, Мѡлкото ~.

Гьѡлчето – Г.Ч. Ю 1, малък извор, който се разлива (ГХХ).

Гьолчѹка – М.Ч., С 1, равно, мочурливо (ВИП).

Гьѡчуклук – Б., СИ 1, мочурлива местност в гора (ВИП).

Гьѡбек шалѡн – Б.д. ЮЗ 1 (ГХХ).

Гьѡджѹлийка – Бл., ЮИ 0,5, обраб. земя.

Гьѡдика – Глф., ЮЗ 2,8, превал на стар път за с. Скобелево.

Гьѡѡка – Боз., СИ 0,8.

Гьѡзлѹ кай – Б.д. ЮИ, скала с малки дупки, наподобяващи очи, в които хората, като минавали, слагали череши, вер. обредна практика. От тур. *гьѡз ‘око’*.

Гьѡлбаѡ – Сб., в миналото – розови градини, сега лозя и гори. Има следи от стари сгради. От тур. *гьѡл ‘роза’*

Гьѡлджѡнски трап – Гл., СЗ 3,5, падина.

Гьѡлджѹка – 1. Чин., СЗ, мочурливо място; 2. Г.Ч., СИ 2; 3. Гав., СЗ 6, мочурливо, по-късно микроязовир.

Гьѡлджѹк дюзѹ – Б.д., ЮЗ 2.

Гьѡллѐ бунѡр – Ор., от рум. вл.

Гьѡллѡка – Ор., ЮИ 1, в миналото – розови градини (ГХХ).

Гьѡл тарлѡ – М.Ч., С 4, нива с шипки (ВИП).

Гьѡлханѡта – Сл., СИ 3,3, тук Никола Стоянов (Бондѹ Брадата) е имал розова градина и розоварна. От тур. *g llhane ‘розоварна’*. ДИ: *Кѡндѹвата бахчѡ*.

Гьѡлѹшник – име на с. *Глушник* по осм. док. от 1430 г. (Стойков 1959: 389).